

Einer-Jensen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Bemærkning om, at Kasserne ikke havde nogen Risiko, vil jeg blot sige: Jo, tværtimod, Kasserne bevarer Risikoen; naar Medlemmerne kommer tilbage, træder Kassernes Understøttelsespligt i Kraft. Har den paa-gældende været borte, skal vi sige et halvt Aar, saa faar han det næste halve Aar Understøttelse fra Arbejdsløhedskassen, saaledes at det er den offentlige Forsorg, der sparer Hjælpen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens Udtalelse vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om min Opfattelse ikke er rigtig, at det Forhold, at Arbejderne er rejst til Udlandet, og at de unge er anbragt i Arbejdslejre, for Tiden er en Aflastning for Arbejdsløhedskasserne. At de igen faar Pligter over for dem, naar de kommer tilbage, er jo en ganske anden Sag. Men hvis ikke de var anbragt i Arbejdslejrene, havde Arbejdsløhedskasserne haft Byrderne i Øjeblikket. Naar Sammenhængen er den, at det er, fordi Kasserne er i Trang og Nød, man vil gennemføre et saadant Forslag, har jeg ikke noget imod det, men jeg synes, at man skal nævne Tingen ved dens rette Navn.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at hans Opfattelse er ikke rigtig. I Henhold til den gældende Lov har et Medlem en vis Maksimums-understøttelse i Løbet af et Aar; hvis han er borte det første halve Aar af dette Aar, træder hans Understøttelsesret i Kraft, naar han kommer hjem i det andet halve Aar. Det er altsaa det, der sker, og derved er det til syvende og sidst den offentlige Hjælp, der sparer Understøttelserne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Tror det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen ikke, at Forholdet vilde være det, at Arbejdsløhedskassernes Byrde vilde være langt større for Tiden,

hvis ikke de Arbejdere var rejst ud af Landet, og de unge ikke var anbragt i Arbejdslejre, som de er i Øjeblikket?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Selvfølgelig kan det i visse Forhold betyde en Besparelse for en Arbejdsløhedskasse, men den, der til syvende og sidst faar Besparelsen, er den offentlige Forsorg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Einer-Jensen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i det Udvalg, der er nedsat vedrørende Ændringer i Arbejdsløhedslovgivningen.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg skal lade de tre sidste paa Dagsordenen opførte Sager udgaa.

Fra Finansministeriet er modtaget følgende Skrivelse:

„Finansministeriet.
København, den 27. April 1942.

Ifølge Bestemmelserne i § 1 i Lov Nr. 158 af 30. Marts 1942 om Revisionsordning ved Kongeriget Danmarks Hypotekbank m. v., hvilken Lov er traadt i Kraft den 1. d. M., skal der for Hypotekbanken oprettes et Revisionsraad paa tre Medlemmer, hvoraf de to Medlemmer vælges af Rigsdagen blandt dens Medlemmer for et Tidsrum af 3 Aar efter de i Grundlovens § 45, jfr. § 49, 3die Stykke, fastsatte Regler, idet Raadet endvidere tiltrædes af Chefen for Finansministeriets 1ste Hovedrevisorat.

I den Anledning skal jeg herved anmode Rigsdagen om blandt dens Medlemmer at ville foretage Valg af to Medlemmer til det nævnte Revisionsraad for et Tidsrum af 3 Aar fra 1. April 1942 at regne og give Finansministeriet Underretning om Resultatet af Valget.

V. Buhl.

Til Rigsdagen.“